

Türkiye Cumhuriyeti İle Finlandiya Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun

(Resmî Gazete ile yayımı : 17.11.1988 Sayı : 19992)

Kanun No.
3498

Kabul Tarihi
10 . 11 . 1988

MADDE 1. — 9 Mayıs 1986 tarihinde Ankara’da imzalanan “Türkiye Cumhuriyeti ile Finlandiya Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması”nın onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE FİNLANDIYA CUMHURİYETİ ARASINDA GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME ANLAŞMASI

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ve Finlandiya Cumhuriyeti Hükümeti,

Gelir üzerindeki alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleyen bir Anlaşma yapmak isteğiyle.

Aşağıdaki anlaşmaya varmışlardır :

Madde 1

KİŞİLERE İLİŞKİN KAPSAM

Bu Anlaşma Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

Madde 2

KAVRANAN VERGİLER

1. Bu Anlaşma, hangisinde, ne şekilde alındığına bakılmaksızın, her bir Âkit Devlette veya bunların mahallî idarelerinde gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Toplam gelir veya gelirin unsurları üzerinden alınan tüm vergiler, gelirden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

3. Anlaşmanın uygulanacağı şu anda geçerli olan vergiler :

a) Türkiye’de :

(i) Gelir Vergisi ve

(ii) Kurumlar Vergisi;

(Bundan böyle “Türk vergisi” olarak bahsedilecektir);

b) Finlandiya’da :

(i) Devlet Gelir Vergisi;

(ii) Mahalli Vergi;

(iii) Kilise Vergisi ve

- (iv) Dar Mükellef Gelirleri Üzerinden Kaynakta Tevkifat Suretiyle Alınan Vergidir.
(Bundan böyle “Fin Vergisi” olarak bahsedilecektir).

4. Anlaşma aynı zamanda, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilâve olarak veya onların yerine alınan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Âkit Devletlerin yetkili makamları, vergi mevzuatlarıyla ilgili bütün önemli değişiklikleri birbirlerine bildireceklerdir.

Madde 3

GENEL TANIMLAR

1. Bu Anlaşmanın amaçları yönünden, metin aksini öngörmedikçe :

a) “Türkiye” terimi, Türkiye Cumhuriyeti’nin egemenlik alanını ifade eder ve coğrafi anlamda kullanıldığında, Türkiye’nin üzerinde uluslararası hukuk uyarınca doğal kaynaklarını arama ve işletme hakkına sahip olduğu kıta sahanlığı da dahil olmak üzere Türkiye kanunlarının hükümran olduğu bütün sahaları kapsamına alır;

b) “Finlandiya” terimi, Finlandiya Cumhuriyeti’ni ifade eder ve coğrafi anlamda kullanıldığında, Finlandiya Cumhuriyeti’nin egemenlik alanı ile Finlandiya Cumhuriyeti kararlarına bitişik olup Finlandiya kanunları ve uluslararası hukuk uyarınca deniz yatağında ve toprak altında doğal kaynakları arama ve işletme hakkının Finlandiya’ya ait olduğu bütün sahaları ifade eder;

c) “Bir Âkit Devlet” ve “Diğer Âkit Devlet” terimleri metnin gereğine göre, Türkiye veya Finlandiya anlamına gelir;

d) “Vergi” terimi, bu Anlaşmanın 2 nci Maddesinde kavranan her nevi vergi anlamına gelir;

e) “Kişi” terimi gerçek kişileri, şirketleri ve kişilerin oluşturduğu diğer kuruluşları kapsamına alır;

f) “Şirket” terimi, herhangi bir kurum veya vergileme yönünden kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir;

g) “Kanunî merkez” terimi, olayına göre, Türk Ticaret Kanununa göre tescil edilen şirket ana merkezi veya Fin mevzuatı çerçevesinde şirketin tescil edildiği yer anlamına gelir;

h) “Bir Âkit Devletin teşebbüsü” ve “diğer Âkit Devletin teşebbüsü” terimleri sırasıyla, bir Âkit Devletin mukimi tarafından işletilen teşebbüs ve diğer Âkit Devlet mukimi tarafından işletilen teşebbüs anlamına gelir :

i) “Vatandaş” terimi,

(i) Türkiye yönünden, Türk Vatandaşlığını “Türk Vatandaşlık Kanunu” gereğince elde eden bütün gerçek kişileri ve Türkiye’de yürürlükte olan mevzuat gereğince statü kazanan bütün hükmî şahısları, ortaklıkları ve dernekleri;

(ii) Finlandiya yönünden, Finlandiya vatandaşlığını elde eden bütün gerçek kişileri ve Finlandiya’da yürürlükte olan mevzuat gereğince statü kazanan bütün hükmî şahısları, ortaklıkları ve dernekleri ifade eder;

j) “Uluslararası trafik” terimi, bir Âkit Devlet teşebbüsü tarafından gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletilerek yapılan taşımacılığı ifade eder. Şu kadar ki, yalnızca diğer Âkit Devlet sınırları içinde gerçekleştirilen gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliği bu kapsama dahil değildir;

k) “Yetkili makam” terimi,

(i) Türkiye’de Maliye ve Gümrük Bakanlığı;

(ii) Finlandiya’da Maliye Bakanlığı veya onun yetkili temsilcisi Anlamına gelir.

2. 18 ve 19 uncu Maddeler yönünden “statüye sahip kuruluş” terimi :

a) Türkiye yönünden :

(i) Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası;

(ii) Zorunlu Türk sosyal sigorta kuruluşları;

(iii) Dini teşekküller ve

(iv) Üniversiteler ve diğer benzeri yüksek öğrenim kuruluşları;

b) Finlandiya yönünden :

(i) Finlandiya Bankası (Suomen Pankki);

(ii) Sosyal Sigorta Kurumu (Kansanelakelaitos);

(iii) Evangelical-Lutheren ve Ortodoks Kiliseleri ile bunların mahalf toplulukları ve

(iv) Helsinki Üniversitesi (Helsingin yliopisto) anlamına gelir.

3. Bir Âkit Devletin bu Anlaşmayı uygulaması bakımından, metin aksini öngörmedikçe, Anlaşmada tanımlanmamış her terim, bu Anlaşmaya konu teşkil eden vergilerin yer aldığı Devletin mevzuatında öngörülen anlamı taşır.

Madde 4

MALÎ İKAMETGÂH

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, “bir Âkit Devletin mukimi” terimi, o Devletin mevzuatı gereğince ikametgâh, ev, kanunî merkez veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefiyeti altına giren kişi anlamına gelir.

2. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Âkit Devlette de mukim olduğunda, bu kişinin statüsü aşağıdaki kurallara göre belirlenecektir :

a) Bu kişi, daimi olarak kalabileceği bir meskenin bulunduğu Âkit Devletin mukimi kabul edilecektir. Eğer bu kişinin her iki Âkit Devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni varsa, bu kişi kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu Âkit Devletin mukimi kabul edilecektir (hayati menfaatlerin merkezi);

b) Eğer kişinin hayati menfaatlerinin merkezinin yeraldığı Âkit Devlet saptanamazsa veya kişinin her iki Âkit Devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni yoksa, bu kişi kalmayı adet edindiği evin bulunduğu Âkit Devletin mukimi kabul edilecektir;

c) Eğer kişinin her iki Âkit Devlette de kalmayı adet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev sözkonusu değilse, bu kişi vatandaşı bulunduğu Âkit Devletin mukimi kabul edilecektir;

d) Eğer kişi her iki Âkit Devletin de vatandaşıysa veya aksine her iki Devletin de vatandaşı değilse, Âkit Devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşmayla çözeceklerdir.

3. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla gerçek kişi dışındaki bir kişi her iki Âkit Devletin de mukimi olduğunda, Âkit devletlerin yetkili makamları sorunu 24 üncü Maddeye göre karşılıklı anlaşmayla çözeceklerdir.

Madde 5

İŞYERİ

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından “işyeri” terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. “İşyeri” terimi özellikle şunları kapsamına alır :

- a) Yönetim yeri;
- b) Şube;
- c) Büro;
- d) Fabrika;
- e) Atelye;

f) Maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal zenginliklerin elde edilmesine yarayan diğer yerler.

3. Altı ayı aşan bir süre devam eden inşaat şantiyesi, yapım, montaj veya kurma projesi veya bunlarla ilgili kontrol faaliyetleri işyeri oluşturur.

4. Bu Maddenin daha önceki hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, “işyeri” teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir :

a) Teşebbüs olanaklarının yalnızca malların veya ticarî eşyanın depolanması, teşhiri veya teslimi amacıyla kullanılması;

b) Teşebbüse ait mal ve ticarî eşya stoklarının yalnızca depolama, teşhir veya teslim amacıyla elde tutulması;

c) Teşebbüse ait mal ve ticarî eşya stoklarının yalnızca bir başka teşebbüse işlettilmesi amacıyla elde tutulması;

d) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca teşebbüse mal veya ticarî eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;

e) İşe ilişkin sabit bir yerin teşebbüs için yalnızca hazırlayıcı veya yardımcı karakter taşıyan diğer herhangi bir işin yapılması amacıyla elde tutulması;

f) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca, (a) ile (e) bentleri arasında bahsedilen faaliyetlerin bir veya birkaçını bir arada icra etmek için elde tutulması; ancak bu faaliyetlerin bir arada icra edilmesi sonucunda kendini gösteren toplu faaliyetin hazırlayıcı veya yardımcı karakterde olması şarttır.

5. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, bir kişi -6 ncı fıkra hükmünün uygulanacağı bağımsız nitelikteki acenta dışında- bir Âkit Devlette diğer Âkit Devletin teşebbüsü namına hareket ederse, aşağıdaki şartlarla bu teşebbüs, ilk bahsedilen Devlette bu kişinin gerçekleştirdiği her türlü faaliyet dolayısıyla bir işyerine sahip kabul edilecektir :

a) Eğer bu kişi, işe ilişkin sabit bir yerden yürütülebilecek 4 üncü fıkrada belirtilen türden faaliyetlerle sınırlı olmamak üzere, o Devlette teşebbüs adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini mutaden kullanırsa işyerinin varlığı kabul edilecektir. Ancak anılan fıkra hükmü çerçevesinde işe ilişkin sabit bir yerden yürütülen faaliyetler, bu yeri bir işyeri haline getirmeyecektir veya

b) Eğer bu kişi, böyle bir yetkisi olmamasına rağmen, teşebbüs adına sürekli olarak sevk ettiği mallardan veya ticarî eşyadan ilk bahsedilen Devlette mutaden mal veya ticarî eşya stoku bulundurursa, işyerinin varlığı kabul edilecektir.

6. Bir teşebbüs bir Âkit Devlette işlerini yalnızca, kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, bir genel komisyon acentası veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acenta vasıtasıyla yürüttüğü için o Devlette bir işyerine sahip kabul olunmayacaktır.

7. Bir Âkit Devlet mukimi olan bir şirket, diğer Âkit Devletin mukimi olan veya diğer Âkit Devlette ticarî faaliyette bulunan bir şirketi kontrol eder, ya da onun tarafından kontrol edilirse (bir işyeri vasıtasıyla veya diğer bir şekilde), bu şirket diğeri için işyeri oluşturmayacaktır.

Madde 6

GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

1. Bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir (tarım ve ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. a) “Gayrimenkul varlık” terimi, b) ve c) bendi hükümleri saklı kalmak üzere, bahaş konu varlığın yer aldığı Âkit Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır.

b) Bu terim her halükârda gayrimenkul varlığa müteferri varlıkları, tarım ve ormancılıkta kullanılan araçları ve hayvanları, her çeşit dalyanları, özel hukuk hükümlerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları, gayrimenkul intifa haklarını ve maden ocaklarının, kaynakların ve diğer doğal kaynakların işletme hakkından veya işletilmesinden doğan sabit, ya da değişken ödemeler üstündeki hakları kapsayacaktır.

c) Gemiler ve uçaklar gayrimenkul varlık sayılmayacaktır.

3. 1 inci fıkra hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğer herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır.

4. Bir şirketin hisselerine veya diğer şirket haklarına sahip olan kişi, bu hisse veya şirket hakları dolayısıyla şirketin mülkiyetinde bulunan gayrimenkul varlıklardan yararlanma hakkını elde ederse, sözkonusu yararlanma hakkının doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğer herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelir, gayrimenkul varlığın bulunduğu Âkit Devlette vergilendirilebilir.

5. 1 inci ve 3 üncü fıkra hükümleri aynı zamanda, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır.

6. 4 üncü fıkra hükmü, aynı zamanda, bir teşebbüsün sözkonusu fıkrada bahsedilen bir yararlanma hakkından elde ettiği gelire ve serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan bu türden bir yararlanma hakkından elde edilen gelire de uygulanacaktır.

Madde 7

TİCARÎ KAZANÇLAR

1. Bir Âkit Devlet teşebbüsüne ait kazanç sözkonusu teşebbüs diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunmadıkça, yalnız ilk bahsedilen Devlette vergilendirilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticarî faaliyette bulunursa, kazanç bu diğer Devlette, işyerine atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere, vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsü diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunduğu, bu işyerine her iki Âkit Devlette de, eğer bu işyeri aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan tamamen ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve işyerini oluşturduğu teşebbüsten tamamen bağımsız nitelik kazansaydı, ne kazanç elde edecek idiyse, böyle bir kazanç atfedilecektir.

3. İşyerinin kazancı belirlenirken, işyerinin bulunduğu Devlette veya başka herhangi bir yerde yapılan ve yönetim ve genel idare giderlerini de kapsamına alan, işyerinin amaçlarına uygun düşen giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir. Bununla beraber, işyeri tarafından teşebbüsün ana merkezine veya başka herhangi bir bürosuna gayrimaddi hak bedeli, faiz, komisyon veya diğer benzeri adlar altında yapılan ödemeler gider olarak indirilemeyecektir.

4. İşyeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal ve ticarî eşya alınması dolayısıyla doğan hiç bir kazanç, bu işyerine atfedilmeyecektir.

5. Kazanç, bu Anlaşmanın başka Maddelerinde düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığı, o Maddelerin hükümleri bu Madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

Madde 8

ULUSLARARASI TAŞIMACILIK

1. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette uluslararası trafik kapsamına giren türden bir gemi işletmeciliğinde bulunması dolayısıyla elde ettiği kazanç, bu diğer Devlette ve bu diğer Devletin mevzuatına göre vergilendirilebilir; ancak bu diğer Devlette sözkonusu gelir üzerinden alınacak vergi, hesaplanan verginin yüzde ellisine eşit bir miktarda indirilecektir.

2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikde uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliği dolayısıyla elde ettiği kazanç, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 9

BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

1. a) Bir Âkit Devlet teşebbüsü doğrudan veya dolaylı olarak diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol, finansman veya sermayesine katıldığında veya

b) Aynı kişiler doğrudan veya dolaylı olarak bir Âkit Devlet teşebbüsünün ve diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol, finansman veya sermayesine katıldığında

ve her iki halde de, iki teşebbüsün ticarî ve malî ilişkilerinde oluşan veya empoze edilen koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, olması gereken; fakat bu koşullar dolayısıyla kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenip vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devletin kendi teşebbüslerinden birinde kavradığı ve vergilediği kazanç, diğer Âkit Devlette vergilendirilen bu diğer Devlet teşebbüslerinden birinin de kazancını içerebilir. Aynı zamanda bu ilk bahsedilen Devletin kavradığı kazanç, bildirilen kazanç olmayıp, bağımsız teşebbüsler arasında oluşacak ilişkiler göz önünde tutularak, sonradan bu ilk bahsedilen Devletçe yürütülen hesaplamalar sonucunda belirlenen kazanç olabilir. Böyle bir durum kendini gösterdiğinde, eğer diğer Devlet bu düzenlemenin hukukî olduğu kanaatine varırsa, sözkonusu kazanç üzerinden alınan verginin miktarında gerekli düzeltmeleri yapmak durumundadır. Bu düzeltme yapılırken, bu Anlaşmanın diğer hükümleri göz önünde tutulacak ve gerektiğinde Âkit Devletlerin yetkili makamları birbirine danışacaktır.

Madde 10

TEMETTÜLER

1. Bir Âkit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Âkit Devlet mukimine ödenen temettüler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber sözkonusu temettüler, ödemeyi yapan şirketin mukimi olduğu Devletçe de kendi mevzuatına göre vergilendirilebilir; ancak bu şekilde alınacak vergi aşağıdaki oranları aşamayacaktır :

a) Temettü elde eden, temettü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az yüzde 25'ini elinde tutan bir şirket ise (ortaklıklar hariç) gayrisafi temettü tutarının yüzde 15'i;

b) Tüm diğer durumlarda gayrisafi temettü tutarının yüzde 20'si.

Bu fıkra, bünyesinden temettü ayrılan şirket kazancının vergilenmesine etki etmeyecektir.

3. Bu maddede kullanılan "temettü" terimi, hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olmayıp kazançta katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirleri, bunun yanı sıra dağıtımını yapan şirketin mukimi olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirlerle aynı muameleyi gören diğer şirket haklarından elde edilen gelirleri kapsar.

4. Bir Âkit Devlet şirketi, diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunduğu anda, bu diğer Devlette sözkonusu işyerine atfedilebilecek kazanç üzerinden 7 nci Maddeye göre vergilendirildikten sonra, kalan kısım üzerinden tekrar 2 nci fıkranın a) bendinde belirtilen oranda da vergilendirilebilir.

5. Bir Âkit Devlet mukimi olan temettü lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin mukim olarak bulunduğu diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa ve sözkonusu temettü elde edilmiş olayı ile bu işyerinin arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda 7 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

Madde 11

FAİZ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devlet mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlet-
te vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, bu faiz elde edildiği Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre
de vergilendirilebilir; ancak bu şekilde alınacak vergi, faizin gayrisafî tutarının yüzde 15'ini
aşamayacaktır.

3. 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın,

a) Finlandiya'da doğan ve Türkiye Hükümetine veya Türkiye Cumhuriyet Merkez
Bankasına ödenen faizler Fin vergisinden muaf tutulacaktır;

b) Türkiye'de doğan ve Finlandiya Hükümetine veya Finlandiya Bankasına (Suo-
men Pankki) ödenen faizler Türk vergisinden muaf tutulacaktır.

4. Bu maddede kullanılan "faiz" terimi, ipotek garantisine bağlı olsun olmasın veya ka-
zancı paylaşma hakkını tanıyan tanımasın, her nevî alacakdan doğan gelir ile özellikle devlet
tahvillerinden, tahvillerden ve bonolardan doğan gelirleri kapsar.

5. Bir Âkit Devlet mukimi olan faiz lehdarı, faizin elde edildiği diğer Âkit Devlette sa-
hip olduğu bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa ve sözkonusu faizin ödendiği alacak
ile bu işyeri arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama
dışı kalacaktır. Bu durumda 7 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Bir Âkit Devletin kendisi, statüye sahip kuruluşu, mahallî idaresi veya mukimi tara-
fından ödenen faizin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen
kişi mukim olsun ya da olmasın, bir Âkit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişki-
siyle bağlantılı bir işyerine sahip olduğunda ve faiz bu işyerinden kaynaklandığında, sözkonu-
su faizin işyerinin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

7. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, borçlu ile alacaklı arasında veya her ikisi
ile bir başka kişi arasında varolan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda
borçlu ile alacaklı arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri en son
bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilave ödeme bu Anlaşmanın diğer hükümleri
de dikkate alınarak, her bir Âkit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 12

GAYRİMADDİ HAK BEDELLERİ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddî hak
bedelleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, sözkonusu gayrimaddi hak bedelleri elde edildikleri Âkit Devlette
ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak bu şekilde alınacak vergi gayrimad-
di hak bedelinin gayrisafî tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan “gayrimaddi hak bedelleri” terimi, sinema filmleri, radyo-televizyon yayınlarında kullanılan filmler ve bantlar dahil olmak üzere edebi, artistik, bilimsel her nevi telif hakkının veya her nevi patentin, alameti farikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin veya sınaî, ticarî, bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikiminin kullanma imtiyazı, kullanma hakkı ile sınaî, ticarî, bilimsel teçhizatın kullanma imtiyazı veya kullanma hakkı karşılığında ödenen her türlü bedelleri kapsar.

4. Bir Âkit Devlet mukimi olan gayrimaddi hak bedelinin lehdarı bu bedelin elde edildiği diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa ve sözkonusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda 7 nci Madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Âkit Devletin kendisi, statüye sahip kuruluşu, mahallî idaresi veya mukimi tarafından ödenen gayrimaddi hak bedelinin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddi hak bedelini ödeyen kişi mukim olsun ya da olmasın, bir Âkit Devlette gayrimaddi hak bedelini ödemeye neden olan hak veya varlık ile bağlantılı bir işyerine sahip olduğunda ve bu gayrimaddi hak bedeli bu işyerinden kaynaklandığında, sözkonusu gayrimaddi hak bedelinin işyerinin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddi hak bedelinin miktarı ödeyici ile lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında varolan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilâve ödeme, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Âkit Devletin mevzuatı uyarınca vergilendirilebilecektir.

7. Bu madde hükümleri, sinema filmleri, radyo-televizyon yayınlarında kullanılan filmler ve bantlar dahil olmak üzere edebi, artistik, bilimsel her nevi telif hakkının veya her nevi patentin, alameti farikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin veya sınaî, ticarî, bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikiminin satışı karşılığında ödenen her türlü bedellere de benzer şekilde uygulanacaktır.

Madde 13

SERMAYE DEĞER ARTIŞI KAZANÇLARI

1. Bir Âkit Devlet mukimince, diğer Âkit Devlette yer alan ve 6 ncı maddenin 2 nci fıkrasında tanımlanan bir gayrimenkul varlığın elden çıkarılmasından elde edilen kazanç, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devlet mukiminin 6 ncı maddenin 4 üncü fıkrasında bahsedilen türden hisse senetlerini ve diğer şirket haklarını elden çıkarması dolayısıyla elde ettiği kazanç, sözkonusu şirketin mülkiyetinde bulunan gayrimenkul varlığın yer aldığı Âkit Devlette vergilendirilebilir.

3. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyerinin ticarî varlığına dahil menkul varlıkların veya bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı bir sabit yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç, bu işyerinin veya sabit yerin (yalnız veya tüm teşebbüsle birlikte) elden çıkarılmasından doğan kazanç da dahil olmak üzere, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

4. Uluslararası trafikde işletilen gemi, uçak veya kara nakil vasıtalarının veya sözkonusu gemi, uçak veya kara nakil vasıtalarının işletilmesiyle ilgili menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç, yalnızca bu teşebbüsün mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

5. Bu maddenin daha önceki fıkralarında değinilenler dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç yalnızca, elden çıkarılmanın mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

Bununla beraber, diğer Âkit Devlette doğan ve bundan bir önceki cümlede bahsedilen sermaye değer artış kazançları, alış ve satış arasındaki süre bir yılı aşmadığı takdirde, bu diğer Âkit Devlette de vergilendirilebilecektir.

Madde 14

SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

1. Bir Âkit Devlet mukiminin serbest meslek faaliyetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetler dolayısıyla elde ettiği gelir, bu faaliyetler diğer Âkit Devlette icra edilmedikçe, yalnız ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir. Eğer faaliyetler diğer Devlette icra edilirse, buradan elde edilen gelir diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette icra ettiği serbest meslek faaliyetlerinden elde ettiği gelir eğer;

a) Gelir elde eden kişi, bu diğer Devlette bir takvim yılı içinde bir veya bir kaç seferde 183 günü aşmamak üzere kalırsa ve

b) Ödeme, bu diğer Âkit Devletin mukimi olmayan bir kişi tarafından veya böyle bir kişi adına yapılırsa ve

c) Ödeme, bu ödemeyi yapan kişinin bu diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılmazsa,

yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir.

3. “Serbest meslek faaliyetleri” terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebi, artistik, eğitici ve öğretici faaliyetleri, bunun yanı sıra doktorların, avukatların, mühendislerin, mimarların, dişçilerin, muhasebecilerin bağımsız faaliyetlerini ve özel meslekî bilgi ve maharet gerektiren diğer faaliyetleri kapsamına alır. Bu terim, gerçek kişilerin, şirketlerin ve kişilerin oluşturduğu diğer kuruluşların bu türden faaliyetlerini kapsar.

Madde 15

BAĞIMLI FAALİYETLER

1. 16, 18, 19 ve 20 nci Madde hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukiminin bir hizmet akdî dolayısıyla elde ettiği ücret, maaş ve diğer benzeri menfaatler, bu hizmet diğer Âkit Devlette ifa edilmedikçe, yalnız ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir. Eğer hizmet diğer Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen gelir diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette ifa ettiği hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer :

- a) Gelir elde eden kişi, bu diğer Devlette bir takvim yılı içinde bir veya bir kaç seferde 183 günü aşmamak üzere kalırsa ve
- b) Ödeme, bu diğer Âkit Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya böyle bir işveren adına yapılırsa ve
- c) Ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılmazsa,

yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir.

3. Bu maddenin bundan önceki hükümlerine bakılmaksızın, uluslararası trafikde işletilen bir gemi, uçak veya kara nakil vasıtasında işçi sıfatıyla ifa edilen bir hizmet dolayısıyla elde edilen gelir, teşebbüsün mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebilir.

Madde 16

MÜDÜRLERE YAPILAN ÖDEMELER

Bir Âkit devlet mukiminin diğer Âkit Devlet mukimi olan bir şirketin Yönetim Kurulu üyesi veya benzeri herhangi bir organın üyesi olması dolayısıyla eline geçen prim, ikramiye, huzur hakkı ve diğer benzeri ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Madde 17

ARTİST VE SPORCULAR

1. 14 ve 15 inci Madde hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, bir Âkit Devlet mukimi olan ve tiyatro, sinema, radyo, televizyon artistliği yapan veya müzisyen olarak çalışan sanatçıların ve bunun yanı sıra sporcuların diğer Âkit Devlette icra ettikleri faaliyetler dolayısıyla elde ettikleri gelirler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir sanatçının ya da sporcunun icra ettiği faaliyetlerden doğan gelir, kendisine değil de bir başkasına yönelirse, bu gelir 7, 14 ve 15 inci madde hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, sanatçı ya da sporcunun faaliyetlerinin icra edildiği Âkit Devlette vergilendirilebilir.

3. Sanatçı veya sporcunun bir Âkit Devlete yaptığı ziyaret, doğrudan doğruya veya dolaylı olarak, tamamen veya önemli kısmı itibarıyla sözkonusu Âkit Devletin veya diğer Âkit Devletin kamusal fonlarından karşılanırsa, 1 ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır.

Madde 18

EMEKLİ MAAŞLARI

1. Bir Âkit Devlet mukimine geçmiş çalışmalarının karşılığında ödenen emekli maaşları ve bu kişiye sağlanan diğer benzeri menfaatler, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir gerçek kişiye geçmiş hizmetleri dolayısıyla, bir Âkit Devlet, bu Devletin statüye sahip bir kuruluşu veya bir mahallî idaresi tarafından veya bunların oluşturduğu fonlardan ödenen emekli maaşları ile bir Âkit Devletin Sosyal Sigorta mevzuatı çerçevesinde ödenen emekli maaşları ve yapılan diğer ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir. Bununla beraber, sözkonusu emekli maaşları ve ödemeler, kendisine ödemedede bulunulan gerçek kişinin vatandaşı olduğu Âkit Devlette mukim olması halinde, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 19

KAMU GÖREVLERİ

1. Bir gerçek kişinin, bir Âkit Devlet, bu Devletin statüye sahip bir kuruluşu veya bir mahallî idaresi nam ve hesabına yaptığı hizmetler karşılığında, bu Devlet, kuruluş veya idare tarafından sağlanan emekli maaşı dışındaki menfaatler, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. Bir Âkit Devletin kendisi, statüye sahip bir kuruluşu veya bir mahallî idaresi tarafından yürütülen ticarî faaliyetler dolayısıyla hizmetlilere sağlanan menfaatler için 15 ve 16 ncı Madde hükümleri uygulanacaktır.

Madde 20

ÖĞRENCİLER

1. Bir Âkit Devlete gidişinden hemen önce diğer Âkit Devletin mukimi durumunda olan ve ilk bahsedilen Devlette yalnızca öğrenim veya ticarî, teknik, tarım, ormancılık dallarında meslekî eğitim amacıyla bulunan öğrenci ve stajyerlere, geçimlerini, öğrenim ya da meslekî eğitimlerini sağlayabilmeleri için bu Devletin dışındaki kaynaklardan yapılan ödemeler, bu Devlette vergilendirilmeyecektir.

2. Bir Âkit Devlete gidişinden hemen önce diğer Âkit Devletin mukimi durumunda olan ve ilk bahsedilen Devlette öğrenimde bulunan veya ticarî, teknik, tarım, ormancılık dallarında meslekî eğitim gören öğrenci ve stajyerlerin, bu eğitim veya öğrenim ile ilgili olarak bir takvim yılı içinde 183 günü aşmamak üzere ifa ettikleri hizmetler karşılığında ellerine geçen ve yalnızca zorunlu geçim giderlerine yetecek miktarda olan ücretler, bu ilk bahsedilen Devlette vergilendirilmeyecektir.

Madde 21

DİĞER GELİRLER

1. Bir Âkit Devlet mukimince diğer Âkit Devlette elde edilen ve bu Anlaşmanın bundan önceki maddelerinde ele alınmayan gelir unsurları, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devlet mukiminin her iki Âkit Devletin dışındaki kaynaklardan elde ettiği gelir unsurları, yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 22

ÇİFTE VERGİLENDİRMEİN ÖNLENMESİ

1. Finlandiya'da çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir :

a) Bir Finlandiya mukimi, bu Anlaşma hükümleri çerçevesinde Türkiye'de vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Finlandiya, b) bendi hükümleri saklı kalmak üzere, bu kişinin gelirine isabet eden vergiden, Türkiye'de gelir üzerinden ödenen verginin mahsubuna müsaade edecektir.

Bununla beraber sözkonusu mahsup, Türkiye'de vergilendirilebilen gelir için, mahsupdan önce hesaplanmış bulunan vergi miktarını aşmayacaktır.

b) Türkiye’de mukim bir şirket tarafından Finlandiya’da mukim bir şirkete ödenen temettüler Fin vergisinden istisna edilecektir. Ancak bunun için, her iki şirketin Finlandiya’da mukim olmaları durumunda da ödenen temettülerin Fin vergi mevzuatına göre vergiden istisna edilmiş olması şarttır.

c) Bu Anlaşmanın herhangi bir hükmü dolayısıyla bir Finlandiya mukiminin geliri Finlandiya’da vergiden muaf tutulursa, Finlandiya bu kişinin diğer gelirlerinin vergisini hesaplarken, sözkonusu vergiden muaf geliri de dikkate alabilir.

d) a) bendi yönünden, “Türkiye’de gelir üzerinden ödenen vergi” teriminin, Türk vergi mevzuatı gereğince ödenmesi gereken, fakat Türkiye’nin ekonomik kalkınmasını hızlandırmaya yönelik özel teşvik tedbirleri çerçevesinde azaltılan veya muafiyete indirilen Türk vergilerini de kapsamına aldığı kabul edilecektir.

Bundan önceki cümleye bakılmaksızın, şu hususlarda “Türkiye’de gelir üzerinden ödenen vergi” aşağıdaki şekilde hesaplanacaktır :

(i) 10 uncu Maddenin 2 nci fıkrasının a) bendinde bahsedilen ve bu fıkranın b) bendinde istisna edilmeyen temettülerde yüzde 15;

(ii) 10 uncu Maddenin 2 nci fıkrasının b) bendinde bahsedilen ve bu fıkranın b) bendinde istisna edilmeyen temettülerde yüzde 20;

(iii) 11 inci Maddenin 2 nci fıkrasında bahsedilen faizlerde yüzde 15;

(iv) 12 nci Maddenin 2 ve 7 nci fıkralarında bahsedilen gayrimaddi hak bedellerinde ve diğer ödemelerde yüzde 10.

Bununla beraber, Türkiye’de mukim olmayan kişilerin temettü, faiz ve gayrimaddi hak bedellerine Türk vergi mevzuatı gereğince uygulanan vergi oranları, bu bentte belirtilenlerden daha düşük bir düzeye indirilirse, bu bent yönünden sözkonusu düşük oranlar uygulanacaktır.

2. Türkiye’de çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir :

a) Bir Türkiye mukimi, bu Anlaşma hükümleri çerçevesinde Finlandiya’da vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Türkiye, Türk vergi mevzuatının yabancı vergilerin mahsubuna ilişkin hükümleri saklı kalmak üzere, bu kişinin gelirin isabet eden vergiden Finlandiya’da gelir üzerinden ödenen verginin mahsubuna müsaade edecektir.

Bununla beraber sözkonusu mahsup, Finlandiya’da vergilendirilebilen gelir için, mahsupdan önce Türkiye’de hesaplanan vergi miktarını aşmayacaktır.

b) Finlandiya’da mukim bir şirket tarafından Türkiye’de mukim bir şirkete ödenen temettüler Türk vergisinden istisna edilecektir. Ancak bunun için, her iki şirketin Türkiye’de mukim olmaları durumunda da ödenen temettülerin Türk vergi mevzuatına göre vergiden istisna edilmiş olması şarttır.

Madde 23

AYRIM YAPILMAMASI

1. Bir Âkit Devletin vatandaşları diğer Âkit Devlette o Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda karşı karşıya kaldıkları veya kalacakları vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

2. 10 uncu Maddenin 4 üncü fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyeri, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten bir teşebbüsüne göre daha az lehe bir vergilemeyle karşı karşıya kalmayacaktır.

3. 7 nci Maddenin 3 üncü fıkrası, 9 uncu Maddenin 1 inci fıkrası, 11 inci Maddenin 7 nci fıkrası ile 12 nci Maddenin 6 ncı fıkrası hükümlerinin uygulanacağı durumlar hariç olmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsünün vergi matrahı belirlenirken, bu teşebbüsün diğer Âkit devletin bir mukimine yaptığı faiz, gayrimaddi hak bedeli şeklindeki ödemelerle diğer benzeri ödemeler, bu ödemeler sanki ilk bahsedilen Devletin bir mukimine yapılmış gibi aynı şekilde indirebilecektir.

4. Bir Âkit Devletin, diğer Âkit Devletin bir veya bir kaç mukimi tarafından, doğrudan doğruya veya dolaylı olarak, kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Devlette, benzeri teşebbüslerin tabi oldukları veya olacakları vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

5. Bu hükümler, bir Âkit Devletin kendi mukimlerine şahsî ve ailevî durumları dolayısıyla uyguladığı şahsî indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Âkit Devlet mukimlerine de uygulama zorunda olduğu yönünde anlaşılacaktır.

Madde 24

KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

1. Bir Âkit Devlet mukimi, Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşma hükümlerine uygun düşmeyen sonuçlar yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, durumu mukimi olduğu Âkit Devletin yetkili makamına arz edebilir. Bu kişinin durumu, 23 üncü Maddenin 1 inci fıkrasına uygun düşerse, o zaman vatandaşı olduğu Âkit Devletin yetkili makamına başvurabilir.

2. Söz konusu yetkili makam, itirazı haklı bulmakla beraber kendisi tatminkâr bir çözüme ulaşamadığı takdirde, bu Anlaşmaya ters düşen bir vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Âkit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya gayret sarfedecektir. Âkit devletlerin vergi mevzuatı hükümleri saklı kalmak üzere, yetkili makamlar bir anlaşmaya vardıklarında, bu anlaşma uyarınca gerekli vergi tarhiyatları ve iadeleri yapılacak veya vergi mahsubuna müsaa-de edilecektir.

3. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşmanın yorumundan veya uygulamasından kaynaklanan her türlü güçlüğü ve tereddütü karşılıklı anlaşmayla çözmek için gayret göstereceklerdir. Aynı zamanda, bu Anlaşmada çözüme kavuşturulamamış durumlardan kaynaklanan çifte vergilemenin ortadan kaldırılması için birbirlerine danışabilirler.

4. Âkit devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle doğrudan doğruya haberleşebilirler. Anlaşmaya varabilmek için sözlü görüş alış-verişi gerekli görüldüğünde, bu görüşme Âkit Devletlerin yetkili makamlarının temsilcilerinden oluşan bir komisyonda yürütülebilir.

Madde 25

BİLGİ DEĞİŞİMİ

1. Âkit Devletlerin yetkili makamları bu Anlaşma hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri; bunun yanısıra bu Anlaşmayla uyumsuzluk göstermediği sürece, bu Anlaşma kapsamına giren vergilerle ilgili iç mevzuat hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bir Âkit Devlet tarafından alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca bu Anlaşmada belirtilen vergilerin tahakkuk veya tahsilleriyle veya cebri icra ya da cezasıyla veya bu hususlardaki şikâyet ve itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adlî makamlar ve idarî kuruluşlar dahil) verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar sözkonusu bilgileri yalnızca yukarıda belirlenen amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar sözkonusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adlî kararlar alınırken açıklayabilirler.

2. 1 inci fıkra hükümleri, hiçbir surette Âkit Devletlerden birini :

a) Kendinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatına veya idarî alışkanlıklarına uymayacak idarî önlemler alma;

b) Kendinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatı veya normal idarî işlemleri çerçevesinde elde edilmeyen bilgileri sunma;

c) Herhangi bir ticarî, sınaî, meslekî sırrı veya ticarî işlemi alenî hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine aykırı düşen bilgileri verme,

yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

Madde 26

DİPLOMASİ VE KONSOLOSLUK MEMURLARI

Bu Anlaşma hükümleri, diplomasi ve konsolosluk memurlarının devletler hukukunun genel kuralları ve özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları malî ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

Madde 27

YÜRÜRLÜĞE GİRME

1. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşmanın yürürlüğe girmesiyle ilgili anayasal yükümlülüklerin yerine getirildiğini birbirlerine bildireceklerdir.

2. Anlaşma, 1 inci fıkroda bahsedilen bildirimlerden sonuncusunu takip eden otuz gün sonra yürürlüğe girecek ve hükümleri :

a) Türkiye'de, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılı takip eden yılın 1 Ocak günü başlayan veya daha sonra başlayan her vergilendirme dönemine ilişkin vergilere;

b) Finlandiya'da :

(i) Kaynakta tevkif edilen vergiler yönünden, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılı takip eden takvim yılının 1 Ocak gününde veya daha sonra elde edilen gelirlere;

(ii) Gelir üzerinden alınan diğer vergiler yönünden, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılı takip eden takvim yılının 1 Ocak günü başlayan veya daha sonra başlayan her vergilendirme dönemine ilişkin vergilere uygulanacaktır.

Bu hususları teyiden iki Devletin tam yetkili temsilcileri bu Anlaşmayı imzaladılar.

Ankara'da 9 Mayıs 1986 tarihinde, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere Türkçe, Fince ve İngilizce olarak düzenlendi. Metinler arasında farklılık olması halinde, İngilizce metin esas olacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti
Hükümeti Adına
V. HALEFOĞLU

Finlandiya Cumhuriyeti
Hükümeti Adına
P. VAYRYNENE

Madde 28

YÜRÜRLÜKTEN KALKMA

Bu Anlaşma, Âkit Devletlerden biri tarafından feshedilinceye kadar yürürlükte kalacaktır. Âkit Devletlerden her biri Anlaşmayı, Anlaşmanın yürürlüğe girişini takip eden beş yıllık bir süreden sonra her takvim yılının bitiminden en az altı ay önce diplomatik yollardan fesih ihbarnamesi vermek suretiyle feshedebilir. Bu durumda Anlaşma :

a) Türkiye'de fesih ihbarnamesinin verildiği yılı takip eden yılın 1 Ocak günü başlayan veya daha sonra başlayan her vergilendirme dönemine ilişkin vergiler için;

b) Finlandiya'da:

(i) Kaynakda tevkif edilen vergiler yönünden, fesih ihbarnamesinin verildiği yılı takip eden takvim yılının 1 Ocak gününde veya daha sonra elde edilen gelirler için;

(ii) Gelir üzerinden alınan diğer vergiler yönünden, fesih ihbarnamesinin verildiği yılı takip eden takvim yılının 1 Ocak günü başlayan veya daha sonra başlayan her vergilendirme dönemine ilişkin vergiler için hüküm ifade etmeyecektir.

PROTOKOL

Türkiye Cumhuriyeti ile Finlandiya Cumhuriyeti arasında gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleyen bir Anlaşma imzalayan taraflar aşağıdaki hükümlerin Anlaşmanın bir bölümünü oluşturduğu hususunda anlaşmışlardır.

1. 6 ncı Maddenin 2 nci fıkrasıyla ilgili olarak :

“Her çeşit dalyan” teriminin yalnızca Türkiye açısından gayrimenkul varlık kavramına dahil edileceği ve açık deniz balıkçılığının aynı anlama gelmeyeceği üzerinde anlaşılmıştır.

2. 7 nci Maddenin 1 inci fıkrası ile ilgili olarak :

Bir Âkit Devlet teşebbüsü diğer Devlette bir işyerine sahip olursa ve bu teşebbüs :

a) Bu işyerinden yapılan mal veya ticarî eşya satışlarının aynısını veya benzerini bu diğer Devlette gerçekleştirirse veya

b) Bu işyerinde gerçekleştirilen diğer ticarî faaliyetlerin aynısını veya benzerini bu diğer Devlette icra ederse,

Bu satışların veya faaliyetlerin diğer Âkit Devlette işyeri kazancı ile birlikte vergilendirileceği üzerinde anlaşılmıştır. Bunun için, sözkonusu satış veya faaliyet ile benzerlik gösteren veya tamamen aynı nitelikte olanların bahsi geçen işyeri vasıtasıyla gerçekleştirilmesi şarttır. Böyle bir vergilemeden sahte satış akitleri düzenlenerek kaçınılamaz.

Yukarıda yer alan (a) ve (b) bentlerinin hükümleri, teşebbüsün sözkonusu satış veya faaliyetlerin bu işyerine atfedilemeyeceğini ispatlaması halinde uygulanmayacaktır.

3. 10 uncu Maddenin 3 üncü fıkrasıyla ilgili olarak :

Türkiye yönünden “Temettüler” teriminin aynı zamanda, intifa senetlerinden veya intifa haklarından, kurucu hisse senetlerinden ve yatırım fonu ile yatırım ortaklıklarından elde edilen gelirleri de kapsamına aldığı hususunda anlaşılmıştır.

Bu hususları teyiden, iki Devletin tam yetkili temsilcileri bu Protokolü imzaladılar.

Ankara’da 9 Mayıs 1986 tarihinde, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, Türkçe, Fince ve İngilizce olarak düzenlendi. Metinler arasında farklılık olması halinde, İngilizce metin esas olacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti
Hükümeti Adına
V Halefoğlu

Finlandiya Cumhuriyeti
Hükümeti Adına
P Väyrynen

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Cilt	Birleşim	Sayfa
13	75	5:6 (olağanüstü)
16	17	3
17	24	95:100,104:108

I - Gerekçeli 107 S. Sayılı Basmayazı Türkiye Büyük Millet Meclisinin 24 uncu Birleşim tutanağına bağlıdır.

II - Bu Kanunu; Türkiye Büyük Millet Meclisinin Dışişleri ve Plan ve Butçe Komisyonları görüşmüştür.

III - Esas No. : 1/467